

Kazuistika klienta

Rodinná anamnéza:

Klient J.K. je 27 let starý a narodil se v Praze. Hned po narození byl předán do ústavní péče na žádost rodičů. Ti o něj nejevili další zájem, nicméně ve třech letech byl adoptován jiným párem a tak se mu dostávalo relativně normální výchovy v rodinném prostředí v bytě na Smíchově. J.K. byl v mládí nadějným atletem. Výrazné pokroky dělal v těžké atletice (vrh koulí, hod oštěpem,...). Bohužel začátkem jeho pubertálního období se adoptivní rodiče rozešli a otec, s kterým J.K. zůstal si našel novou ženu. Tato nová žena se na psychice J.K., jak sám udává, nepodepsala příliš dobře. Byla to učitelka na základní škole a své zkažené nálady si odnášela domů, kde si vylívala zlost právě na J.K. Adoptivní otec neměl příliš času se dospívajícímu J.K. mnoho věnovat, protože byl nadměru pracovně vytížen, z čehož měla rodina na druhou stranu dobré finanční zázemí. Tuto změnu v domácnosti nesl J.K. velmi těžko a velice brzy se rozhodl žít si svůj život po svém. Opovrhoval chorobnou snahou svého otce o dosažení úspěchu v zaměstnání a honbě za hmotnými statky a nenáviděl hysterickou povahu své nové macechy. Začal se ubírat opačným směrem a velmi ho uchvátila punková ideologie, které se drží dodnes. Jeho novým heslem byla sebedestruktivita. Proto postupně začal přecházet z marihuany na tvrdší drogy, na jehlu a rizikový způsob života. V 16-ti letech se definitivně rozhodl opustit teplo studeného domova a začal žít na ulici se závislostí především na pervitinu. Adoptivní otec se rozhodl, převážně díky intervencím nové ženy, nestarat se o rozhodnutí J.K. a spokojil se s občasnou návštěvou svého syna na ulici, kde mu dal alespoň nějaké drobné na víno a na drogy.

Sociální anamnéza:

Klient v této době předčasně ukončil studium na střední škole a začal žít na různých squotech v Praze s ostatními pouličními punkery. Žil svůj život ze dne na den a žebrol o drobné v centru Prahy, které následně utrácel za víno a za drogy. Klient měl velmi často problémy s policií, a to především z důvodu vloupání do cizího objektu (tzv. Squotování). Netrvalo dlouho a ocitl se za to na půl roku ve vězení. V této době už začal pravidelně užívat nitrožilně Subutex, bylo mu 19 let. Klient po výstupu z kriminálu kupodivu nezanechal životního stylu, který si osvojil před nástupem trestu a začal opět žít na ulici na víně a na Subutexu. Po nějaké době začal mít klient opět větší problémy s policií a opět za squatování. Jelikož jako jediný člověk na squatu měl trvalé bydliště v Praze, policisté se na něj zaměřili a prostřednictvím fyzického násilí ho několikrát nutili opustit squat. Problémy vyvrcholily podmínkou a od té doby začal žít J.K. sám na Střeleckém ostrově. Život na ulici a ve squotech sebou nese mimo jiné také spoustu pokut. Nicméně když J.K. zjišťoval stav svého dluhu, dostalo se mu pozitivní odpovědi jelikož dluh činil asi 2000 Kč. Klient usoudil, že adoptivní otec vše platí.

Zdravotní anamnéza:

Klient bral 3 roky nitrožilně Pervitin a dnes je tomu osm let, kdy užívá pravidelně Subutex. Klient udává, že je na Subutexu závislý, kromě toho je závislý na alkoholu, což, jak říká, mu činí mnohem větší potíže než Subutex. Klient pije v průměru 5-8 litrů krabicového vína denně a bere půlku osmičkového Subutexu denně. Po ránu má značné potíže s třesem rukou a jen těžko si dokáže vpravit svou ranní dávku Subutexu. Většinou se musí ihned spravit dvěma litry vína, aby se mohl normálně hýbat. Před třemi roky ho bezdůvodně pobodal třemi bodnými ranami do zad neznámý člověk. Klient uvádí, že jen seděl na Národní třídě na zemi a najednou ho někdo pobodal. Toto zranění mu přineslo velmi vážné zdravotní potíže, jelikož nůž natříkrát projel i plícemi. Doktoři mu nedávali příliš velkou šanci na život,

a pokud, tak rozhodně ne na stejný život jako před tím. Nicméně se J.K. dostal z nejhoršího a po týdnu opustil nemocniční lůžko a vrátil se znovu na Střelecký ostrov a k životu na ulici.

Současný stav:

J.K. je spíše samotářský typ bezdomovce. Přátelí se sice s mnoha toxikomany a pouličními punkery, ale pořvávat a prát se s ostatními opilci a bezdomovci na Jungmanově náměstí ho nevidíte. Klient je velmi komunikativní a dá se říci i inteligentní. Má své stálé místo, kde sám žebra a mnoho stálých podpůrců mezi majetnými lidmi. Ti mu nosí na ulici peníze, jídlo, oblečení, apod a mají ho rádi. Za jejich podporu jim J.K. odplácí popovídáním si s nimi na mnohá témata. Nicméně je to člověk, který se rozhodl nestarat se o sebe. Nenavštěvuje zařízení, kde by se mohl osprchovat, vyprat si, apod. V poslední době se mu tento životní styl vymstil a J.K. chytil vši. O tyto se, jak TP (terénní pracovníci) odhadují, nezajímal tak půl roku, což se projevilo obrovským rozmnožením vši na jeho těle, kde nebylo místo bez hnid, larev, či vši všech možných vzrůstů. K tomu všemu se přidala velmi vážná dušnost, kdy J.K. nemohl ujít více než 20 metrů bez odpočinku. Trápilo ho pálení na hrudi, bolest ledvin a jater a ztratil barvu. Jeho přátelé mu nemohli nijak pomoci, jelikož byl zavšivený. V nemocnici, kam byl převezen ze Sananimu, ho odmítli ze stejného důvodu a jeho zdravotní stav se horšil. Jelikož se ale klient těší velké oblibě TP, dostalo se mu nakonec potřebné péče. TP se na základě dobrých vztahů s vedením Naděje dohodli na odvšivení v jejich sprše, kde tato služba není obvyklá, ale vzhledem k výjimečnosti situace nám byla povolena. Dostalo se mu nového a čistého oblečení, vyšetření doktorem a nakonec se TP podařilo dostat od doktora doporučení k hospitalizaci. TP mu zavolali ambulanci a zařídili odvoz na infekční oddělení do Motola. Zde také klient leží dodnes a zatím je tomu týden. Vyšetřující doktor uvádí, že J.K. trpí značnou anémií, dávají mu tedy transfuze, další vyšetření na vnitřní zranění a jiné. Nicméně se jim stále nepodařilo zjistit, čím klient trpí.

Výhled do budoucna:

Pokud se J.K. dostane živý z nemocnice, pravděpodobně se opět vrátí ke svému oblíbenému způsobu života. TP respektují jeho rozhodnutí, ale v budoucnu se budou snažit klienta motivovat ke zvýšené hygieně a důrazu na pravidelnější stravování.

Otto Stloukal